

Poštarina plaćena u gotovu

SAMOBORSKI LIST

Knjižnica kr. sveučilišta

Zagreb

God. XXXIV

U Samoboru, 15 srpnja 1937

Broj 14

Živio dr. Vlatko Maček!

Dne 20 srpnja slavi svoj 55. rođendan vođa hrvatskog naroda i predsjednik H S S. —

Tog dana će se diljem svijeta hrvatskih krajeva sve misli poštenih i čestitih Hrvata skrenuti svom vođi sa željama da ih i dalje u punom zdravlju neustrašivo vodi do pobjede narodnih ideala: „političke slobode i socijalne pravde!“

Naš vođa dr. Vlatko Maček jedini je danas, koji drži hrvatske redove okupljene u neslomljiv i jedinstveni front i on je jedini u kojeg može čitav hrvatski narod imati neograničeno povjerenje.

Njegovo zlatno poštenje, čeljni značaj, neslomljiva volja, poštenost i odlučna borbenost, a iskrena ljubav za svoj teško napačeni narod, čini ga velikanom s kojim će se hrvatska povjest vječno ponositi i stavljati ga potomstvu kao uzor rodoljuba.

Za to je dužnost i nas samoborskih građana, da dostojno proslavimo njegov rođendan i imendan, pa Vas pozivamo, da dne 19 s. mj. poslije podne okupite svoje domove hrvatskom trobojkom i prisustvujete manifestacijama, na kojima ćemo sjožno uzviknuti:

Živio nam vodja dr. Vlatko Maček!

Živila slobodna Hrvatska!

Živio hrvatski narod!

Program proslave je sljedeći:

u 8 sati prebiranje zvonova,
u pol 9 sati pucajava mužara, a zatim koncert domaće glazbe, hrv. pjev. društva „Jeko“ i tamburaškog zbora podružnice hrv. radničkog saveza. Poslije koncerta govor u počast svečara a iza toga se proslava svršava sa himnom „Lijepa naša domovino“.

Za vrijeme proslave bit će rasvjeta starog grada kao i glavnog trga, dok će se po svim selima paliti krijesovi.
Po nalogu vodstva H S S proslava ima teći u redu i disciplini, da bude što dostojnija vode i predsjednika.

Gradjanski odbor

Samoborci, poduprite svoju domaću glazbu Pačke knjižnice i čitaonice i pristupite kao članovi utemeljači i podupirajući!

Narodna slava u Repišću pod Okičem

Gledajući pretstavu „Matija Gubec“ što ju je priredilo Hrvatsko pjev. društvo „Dr. Antun Radić“ u Okiću dne 27 lipnja o. g. saletila me misao da li je moguće, da to pričaju ljudi kojima je dnevno u rukama teška motika, kosa i drugo seljačko oruđe — koji se ne bave knjigom i ne pohađaju dnevno kazališta i kina. A ipak je tako bilo! Da je ta pretstava davana prije 100 godina dok je još opstojala „klaka“ ne bi se toliko ni čudili, jer bi oni koji bi predstavljali, u životu vidjeli i pravu vlastelu a i osjetili na svojim ledima bič špana i drugih službenika zemaljskih gospodina.

Kmetstva je davno nestalo, a i današnji starci jedva su čuli nešto o njemu pripovijedati od svojih otaca, a mladi malo ili nimalo. Pa ipak kad se motrilo te glumce vidjelo se da su se uživjeli u svoje uloge i odlično ih odigrali. Osobito su sjajno igrane uloge Tahia, Gubca, Gregurića a i druge.

Prisutni su, a bilo je preko 1000 osoba, sa interesom pratili tok pretstave, na mjestima odobravajući ili kako drugačije manifestirajući, već prema svojem intelektualnom shvaćanju pojedinih momenata.

Treći žumberački kongres

U ubavoj kotlini podno divljih žumberačkih brdina Begovog brda i Oštrca, u malom mjestu Kostanjevcu održan je 11. treći žumberački kongres. Već rano prije izlaza sunca užurban je čitav ovaj kraj, domovina potomaka naših hrabrih i ponosnih Uskoka. Svršavaju se posljednje pripreme, kako bi što ljepše uspio taj kongres. Sa strahom gleda svako oko prema svodu nebeskom, koji je već od jučer tj. od subote neprestano prekrit oblacima. Hoće li kiša pokvariti tu teško iščekivanu slavu naših Žumberčana? Već rano u jutro redaju se kod slavoluka vatrogasci, Križari i okolno stanovništvo, postavljajući se kako bi što ljepše dočekali svoje zemljake iz Zagreba, a napose one hrvatske sinove, koji dolaze iz daleke Amerike.

Oko 10 sati brzoteče najavljuju dolazak prvog automobila iz Zagreba u kom je dr. Janko Šimrak. Iza ovog automobila dolazi odmah pun veliki autobus. U povorci pod hrvatskom zastavom predvođeni predsjednikom HBZ g. Butkovićem dolaze Zagrebčani i američki Hrvati do slavoluka, gdje ih veliko mnoštvo naroda dočekuje sa oduševljenim poklicima. Odlične goste pozdravlja Blaž Zoratić, načelnik općine Kostanjevac. Poslije tog pozdravnog govora polaze gosti sa skupljenim narodom u procesiji do crkve posvećene Bl. Djevici Mariji od sedam žalosti. Ova starodrevna crkva leži na brežuljku iznad Kostanjevca odakle se pruža veličanstveni pogled na romantične žumberačke brebove i uvale. Čim je procesija došla do crkve odslužio je župnik s Oštrca g. Adam Šimečki svečanu misu. Za vrijeme propovjedi pozdravio je sakupljeni narod, a napose Amerikance.

Nakon mise otvara dr. J. Šimrak III. žumberački kongres, te pozdravlja dra Alojzija Stepinca i vođu Hrv. naroda dra Vladka Mačekta, pa braću iz Amerike i napokon sve sakupljene. Predsjednik društva Žumberčana g. Niko Hranilović priključuje se pozdravima g. dra Šimraka.

Napokon stupa na govornicu g. Butković održavši vrlo temperamentni govor u kom

odijela velikaša su uzajmili od Matice kazal. dobrovoljaca.

Prije same pretstave pozdravio je predsjednik društva I. Kovačina prisutne među kojima su bili gg. Novosel Andro predsjed. gospod. sloge, Novosel Franjo, narodni zastupnik Jaske, dr. Toth rav. gospodar. sloge i mnogi drugi iz bliže i dalje okolice. Poslije pretstave otpjevalo je pjev. društvo „Grozđ“ iz Gornjeg Desinca skladno nekoliko pjesama pod vodstvom zborovode g. Štefanca. Nakon toga otpjevalo je domaće pjev. društvo iz Okića nekoliko pjesama precizno pod vodstvom svojeg zborovode g. Plasaja.

Duša cijele te priredbe bio je učitelj iz Repišća g. Ivica Plasaj. On je ovim svojim činom pokazao koliko mu je stalo do kulturnog napretka njegovog mjesta. Sa mnogo truda i strpljenja vježbao je on i pjevače i glumce, a pokazao se kao izvrstan organizator ovakvih priredaba. Okićani mogu biti s njime ponosni. Hvala mu velika, sa željom da i nadalje ustraje na kulturnom podizanju svojega mjesta.

Poslije pretstave bila je vesela zabava uz pratnju domaće limene glazbe, koja je potrajala do zore. T.

lijepu pjesmicu posvećenu hrv. domovini. Prof. Filip Lukas, predsjednik Matice Hrvatske održao je vrlo lijep govor u kom je spomenuo slavne Žumberčane, koji su radili na kulturnom polju. Spomenuo je, da je baš Žumberčanin tj. Tadija Smičiklas bio prvim predsjednikom M. H., kad je napušteno ime ilirsko. Osim toga spomenuo i J. Hranilovića, žumberačkog pjesnika. Nakon toga završava g. dr. Šimrak kongres, a prisutni narod otpjevao je hrv. himnu.

Od početka pa do svršetka neprestano su grurali mužari davajući tom kongresu još svečaniji ton. Zatim je priređen banket za uzvanike u gostioni Kunaj, na kom su održani mnogi lijepi i značajni govori. Ostali narod ostao je također sakupljen u Kostanjevcu. Mnogi su neprestano tražili g. Butkovića, da im koju riječ veli o njihovima u Americi ili da odnese kome pozdrave iz njegovog rodnog kraja.

Poslije podne oko 5 sati posjetila je oveća grupa američkih Hrvata i Zagrebčana Sošice i tamošnje groblje. Tom prilikom posjetili su grob Marka Hranilovića, gdje je dr. Šimrak obavio blagoslov.

G. Butković odnijet će kitu zimzelena sa groba Marka Hranilovića Hrvatima u Americi. Oko 7 sati na večer otišli su posjetnici kongresa autobusom u Zagreb burno pozdravljeni od mnogobrojnog naroda. Upravo je nevjerovatno sa kolikom su ljubavlju pohrlili žumberački stanovnici na taj svoj treći kongres usprkos ružnom vremenu. Međutim nebo je bilo milostivo, te je čitav dan bio lijep i pun sunca.

Od istaknutijih ličnosti našeg javnog života prisustvovali su ovom kongresu gg. dr. Janko Šimrak, prof. Filip Lukas, trgovac Grivičić, Kvaternik, ravnatelj Hrv. Radiše, dr. Pobor, umir. šel pravosuđa, prof. F. Jelačić, tajnik M. H., Šajatović, savjetnik u m., dr. Đuro Vranešić, Jure Vuković, Ilija Garapić, Makso Hranilović, žumar, brat dra Stepinca sa gospođom, župnik Drohobecky, N. Hranilović, predsjednik društva Hrv. Zagoraca, mr. phar. Medven i mnogi drugi.

I tako je završeo treći žumberački kongres uz veliko sudjelovanje naroda, koji je sretan da u svojoj sredini tom prilikom može vidjeti svoje intelektualce, poštene Hrvate.

— vsp —

Domaće vijesti

Samoborska štedionica

64. red. god. skupština dioničara Samoborske štedionice sazvana je za dan 25. o. m. 4 sata popodne. Gg. dioničari koji taj skupštini žele prisustvovati, neka svoje dionice polože odmah na štedioničkoj blagajni.

Preuzima na izvedbu gradnje iz oblasti visokih građevina kao i druge građevine koje su u vezi s istima.

Izrađujem nacрте i proračune za sve vrste navedene gradnje

Preporuča se za gradnju obiteljskih vila i ljetnikovaca, stambenih, industrijskih, gospodarskih kao i svih ostalih zgrada.

Naučna ekskurzija Hrvatskih obrtnika na svjetsku izložbu u Parisu

Piše Vjekoslav Vrbanić.

I.

Od 46 polaznika obrtnika i obrtnica raznih struka dvadesetorica su dobila potporu tj. plaćeno: željeznicu tamo i natrag, podvoz s kolodvora do hotela, stan, zajutak i podvorbu u hotelu. Ovu je pomoć pružio Zavod za unapređenje zanatstva pri Zanatskoj komori u Zagrebu.

Odlazak je bio 20 lipnja u 8 sati u jutro s državnoga kolodvora u posebno vagonu koji je bio određen za polaznike do Parisa. Organizaciju putovanja preuzeo je Putnik d. d. podružnica Zagreb. Prošli smo gradove Trst, Veneciju, Padovu, Veronu i Milano.

22. VI. stigli smo kroz Simplonski tunel koji je dugačak 25 km u 5 sati u jutro u Švicarsku kroz koju smo se vozili električnom željeznicom po prilici 5 sati. To je vrlo lijepi dio Švicarske s gradovima koji leže na Ze nevskom jezeru: Montre i Lauzana. Oko 10 sati stigli smo na Francusku granicu. Uz sa mu prugu u Francuskoj nema nikakvih osobitih ljepota kao u Italiji i Švicarskoj. U ponedjeljak u 4 sata poslije podne stigli smo u Paris na glavni kolodvor. Ovdje nas je dočekao M. Robert Tailledet predsjednik među narodnog zanatskog instituta u Parisu generalnim tajnikom Zanatske komore u Zagrebu, dr. Josipom Butorcem. Prvi nas je pozdravio i zaželio dobro došlicu na Francuskom jeziku, a na hrvatski nam preveo g. Dr. Butorac.

Napomeniti mi je da je g. Tailledet, prijašnji postolarski majstor. Prvi utisak na nas sve bio je dobar. Prevezli su nas sve lijepim i vrlo udobnim autobusima u određene hotele. Drugi dan boravka bio je razgledavanje Parisa i njegovih znamenitosti sa velikim autobusom i tumačem na našem jeziku: Bastil

spomenik pobijanim političkim kažnjenicima, mjesto sa spomenikom proglašenja republike francuske, Vrata sv. Marka, Vrata sv. Danijela, Kazališna zgrada, crkva sv. Magdalene, crkva Noterdama, u kojoj smo razgledali sve njezine umjetnine i ljepote, Elizejska vrata s grobom neznatoga junaka, sa vječnom bakljom. Isti dan je naš auto klub položio vijenac na grob neznatog junaka. U blizini nalazi se glasovita Boljunska šuma, Spomenik Briandu. Prikazan nam je i stari Paris i t. d.

Treći dan boravka bilo je zasjedanje delegata međunarodnog zanatskog instituta; bili su delegati iz Njemačke, Rumunjske, Poljske, Češke i drugih država. Na tome su kongresu bili zastupani i naši obrtnici, 4 delegata zanatske komore s našim generalnim tajnikom g. Dr. Butorcem i svim učesnicima Hrvatima koji su došli na izložbu. Nakon svijih pozdravnih govora i raznih prijedloga po predsjednicima raznih obrtničkih institucija preveo nam je na hrvatski g. dr. Butorac. Zatim je nas'avljen rad po samim delegatima. Na kongresu vodio je riječ predsjednik tamonoše zanatske komore M. Grand Adam. Na kongresu prisustvovao je i potpredsjednik francuskog parlamenta M. Paulin, vrlo simpatičan gospodin, šesnaest godišnji parlamentarac, bivši krojački obrtnik, a sada predsjednik parlamentarne obrane zanatstva koji je svojim temperamentnim govorom prikazao štetnost rada nezasićenog velekapitala po zanatstvo, a osobito rad raznih kartela koji ugrožavaju opstanak i prosperitet zanatstva. U francuskom parlamentu imade oko 40 poslanika zanatlija koji pripadaju raznim političkim strankama, ali u potrebi pitanja zanatlija svi su jedno tako da koriste i s te strane svom staležu.

(Nastavit će se)

† Drušković Katarina

supruga krojačkog obrtnika Vjekoslava Druškovića u Starogradskoj ulici preminula je 27 pr. mj.

Sprovod bio je 29 na Petrovo i Pavlovo kojemu je pribivao velik broj građanstva. Vojno veteransko društvo i bratovština sv. Filipa i Jakoba. — Pokojnici bila lahka zemlja a rastuženoj obitelji naše saučešće.

Putokazi

na glavnom trgu na uglu kod kuće g. Švera postavljeni su razni putokazi za automobiliste koji pokazuju kojim smjerom moraju voziti da dođu na svoj cilj. Na zašto nije na ovom stupu također označen smjer prema Zagrebu. Mnogi strani automobilisti kada dođu na trg voze prema Starogradskoj ulici pa se onda moraju vraćati natrag ili na trg ispituju kuda se vozi prema Zagrebu. Nužno bi dakle bilo da se ovaki putokaz postavi na rečenom uglu a isto tako i kod mosta koji iz trga vodi u Perkovčevu ulicu.

Nevrijeme

Već nekoliko dana redomice dolaze tmasti oblaci te se nad Samoborom spusti gusta kiša sa olujom, bliskanjem i jakom grmljavinom. U noći pak od 9—10 ov. mj. prošla je Samoborom i okolicom strašna oluja uz prolom oblaka, te je načinila mnogo štete po vrtovima, voćnjacima a naročito vinogradima. U Rakitju te na potezu od Golak-Bizeka do Vrapča tuča je uništila sav usjev, voće i vinograde. Narod je upravo očajan.

Obavezno osiguranje usjeva

U posljednje vrijeme počele su se s izvjesne strane ubacivati među pučanstvo nekih krajeva Savske banovine tendenciozne glasine, da je daljnje provođenje obaveznog osiguranja na području Savske banovine obustavljeno, te da se u buduću neće više provoditi odnosno, da će biti prepušteno pojedini poljoprivrednicima na volju, da li će svoje usjeve ili plodove dati osigurati ili ne. Cilj ovih glasina je vrlo proziran i svrha mu je, da u narod unesu zabunu kao i da rad ove za široke seljačke mase potrebne i korisne socijalno ekonomske ustanove otežavaju i ometaju.

Da se te glasine kao posve neistinite i neosnovane suzbiju, neka odmah i svestrano obavjesti područno žiteljsko da se obavezno osiguranje usjeva i plodova od tuče na području Savske banovine i dalje provoditi.

Društvo hrv. katol. muževa

zahvaljuje g. Slavku Šeku članu društva za darovanih 17 svezaka «Sveta Cecilija» za društvenu knjižnicu.

Iz građanske škole

Uprava trgovišta Samobor poklonila je za bačuća školske god. 1937--38 građanskoj školi 4 hvata gorivog drva, na čemu se u prava škole toplo zahvaljuje.

Zamolba

proizvadžak sifona u Samoboru, Lakui, moli p. n. građanstvo da mu prazne flaše od sifona povraća, jer ih nužno treba.

Prejahanje

od nekoga vremena zaposjednu skoro sve klupe u Zagrebačkoj ulici svake nedjelje razni prosjaci, i, traže milostinju od izletnika kada dolaze ili polaze na kolodvor. Ovo vrlo loše djeluje na strasu, pa bi naša općina morala spriječiti ovo molosiranje izletnika.

Prodaje se gradilište

u Zagrebačkoj ulici. — Uпитati upravu lista.

Mlada misa

U nedjelju 18 o. mj. služit će vič. g. Franjo Lodeša u župnoj crkvi u Samoboru u 10 sati prvu svetu misu. Točno u pol 10 sati kreće procesija s mladomisnikom od njegove kuće u Šmidhenovoj ulici preko glavnog trga u župnu crkvu.

Pred svečanostom svrstat će se u opходу školska djeca s učiteljstvom, muškarci, zatim domaća kulturna društva, Glazba Pučke čitaonice i vjerska društva, kako će redatelj odrediti, a iza svečanosti ženski svijet. Mlada misa oipočet će sazivom Duh Sv. i prigodnom propovjedi.

Mladomisnik će pod misom pričestiti svoje rođake, a na kraju zapjevati zahvalnim Tebe Boga hvalimo i podijeliti mladomisnički blagoslov narodu u crkvi, a prema potrebi i lipod crkve kod kipe Majke Božje. Za vrijeme službe Božje pjevat će na čelu mladoviti zbor H.P.D. «Jeta» misa od A. Försara, na prikazbu pjeva prof. g. Milan Rešar. Orgulje svira g. Čedomir Dagan mladomisnikov konduktorac.

30-godišnjica matere

samoborski učitelj g. Milan Tomečić proslavio je, zajedno sa svojim drugovima 5 o. mj. u Zagrebu, 30 godišnjicu matere. — Vrijednoma jabličarica naše ardaće čestite!

Savjet hrv. priv. namještenika

zamoilo je putem srednja uprave gg. poslovanje, da im se prazne propise s 328 Zakona o redajama isходи godišnji dopost.

Is poručak uprave

Toparinska misa u H. pokopnici 1937 godišnje jande se uplatiti u todu sjetrcu broj 0. g.

Ova lista plaćaje radaje koje se bave prodajom silobinskih pije. Tje propisi sve misa na vrijeme uplatiti, plaća lista u dvostru- kama iznosu.

Velika pučka zabava

pridređena u korist gradaje Hrvatskog doma uspješa je usatoč nesigurnog vremena iznad svakog očekivanja. Samobor je ponovo pokazao da želi što prije imati svoj «Hrvatski dom».

U sljedećem broju osvrnut ćemo se opširnije na samu zabavu.

† Barun Pavao Lepel

kako smo saznali umro je u Budimpešti dne 3 o. mj. samoborcima dobro poznati član stare plemićke obitelji Lepel Francisci, inspektor poljoprivrednog eksporta u Budimpešti Pavao barun Lepel u 49 god. Pokojnik je brat gdje Mira Matzat. — Neka mu je lahka zemlja, a rastuženoj porodici naše saučešće.

† Erna pl. Jareb

dne 27 pr. mj. umrla je u Zagrebu gdje Erna pl. Jareb Jadranska rođ. pl. Bedisavljević Predorska, supruga Josipa pl. Jareba majora u m., te je prevezena u Varaždin gdje je sahranjena u obiteljskoj grobnici. — Pokojnica je sa svojim suprugom i majkom dalje vrijeme stalno boravila u Samoboru. — Počivala u mira.

TEHNIČKA PI

Vaša kuća ne će biti razdružena

ako upotrebljavate kod susćenja Tchemba P.II. Olavao zastupstvo Drogarija Gregorič, Ljubljana, Prešernova ul. 5.

Zahvala

Odbora za gradaje «Hrvatskog doma» čast je ovime, izraziti duboku hvatu svima koji bilo svojim darovima, bilo svojim sudjelovanjem kod zabave, ili na bilo koji način pridonjela moralnom i materijalnom uspjehu zabave.

SULTAN -- BOHEM

Doživljaj sa jednim planinarskim psom

Čini mi se da je EDVALD ili THOMPSON u jednom od svojih djela — opisujući psihologiju životinja — rekao ovo: U vrsti pasa pojavljuju se ili izbijaju razni karakteri — razne čudi — isto tako kao i među ljudima. Imade ih radišni, lijenčina, danguba i marljivi — bohema, lako kruha i još raznih osobina. Ta je životinja poprimila od čovjeka najviše u tome pravcu, a biće tome i razlog taj — što je ona i po životu svome čovjeku najbliža.

Na ove sam misli došao jednog ranog maglovitog juskog dana ove godine kad sam se našao pred Valvazarjevom planinarskom kućom, da vidim kakovo će nas vrijeme pratiti pri usponu na STOL — kamo sam se toga dana sa jednim svojim prijateljem spremio, a pred kućom spazio jednog tipičnog alpskog vučjaka sa dobro izgrađenim nogama — siljatiim dugim ušesima jakom gubicom i nada sve lijepim crnim očima, a kojega dan prije nijesam tamo vidio. Pozovem prijatelja da ga vidi. Zaista lijep eksemplar. Na upit opskrbnika — odgovori nam da ne zna čiji je, ali da često dolazi, prati, planinare na Stol, a osobito one koji vole pse — i opet se vraća.

Na zov »Sultan« približi mi se.

Kad izadismo pred kuću sa naprtja čama bijaše već i on pripravljen da pođe. I unatoč zaustavljanja on se odlučno spremio — otrči napred — mašući svojim bujalim repom — okrene se i pozove nas da i mi pođemo. E pa ajdmo!

STOL je pun snega. Rijetkost za ovo doba godine — sredina je juna. Uspon ovog puta nije lak. Markacije osobito one na prelazima zatrpane snijegom, pa je trebalo na nekim mjestima obilaziti hridinama i tražiti pravac. Sultan bijaše uvijek pred nama — put je poznavao dobro i vodio nas je dobro. Vrijeme ne bijaše baš najbolje. Miješala se magla sa suncem, vjetrom i alpskim škropcem. I nakon hoda od dva sata nađosmo se na onim poznatim kamenitim poljanama koje su tako značajne za KARAVANKE. Magla se sve više zgušnjivala. Nastupile su momentalne atmosferske promjene, koje su u Alpama tako brze. Uz gotovo potpunu tminu, koju je pratila jaka grmljavina sa intenzivnim — kratkim i ostrim slijevom, a iza česa je nastupala jedna apsolutna tišina, što je sve djelovalo neugodno na nas i prožimao nas je osjećaj kao da smo puni elektriciteta i nekih bodljikavih iskrica. I kad se je priroda najjače uzbunila i kad je u toj nagloj zračnoj promjeni bljesak zasjenivao oči i otišao dah, tad si instiktivno stao i čekao što će dalje biti. A on — Sultan — stisnuo se uz tebe čvrsto, drhtario je i kao da je osjećao prema onoj duševnoj pojavi u svim težim proizvodnjama životnih momenata ovo: »Uvijek je lakše oslanjati se na druge u životu — negoli stajati sam.«

Zar ne moj Bohemu pseći — i moj dragi prijatelju — nije li se u namu u onaj čas u svoj trojci razvijao i osjećaj straha i jakosti — slabosti i snage i ono nešto što se zove vječita borba čovjeka sa prirodom — individua sa kolektivom — pojedinca sa masom. A priroda ona je radila svoje snažno i puno — razarala je i gradila u istu mah i nije se obazirala na nas — kad smo nas troje — dva čovjeka i jedna životinja osjećali isto — oči nam se pogledima bližile i mozak bavio se istim mislima — jest zbuđe li se što ne stace nas . . .

A onda se pojavilo sunce. Pravo alpsko sunce. Šum groma čuo se već tamo daleko iza Golice i dalje, a mi u momentu osvježeni krenusmo dalje. On Sultan bio je već nepazice gore na pećini — štrigao ušima — napeo oči i zvao nas je dalje. Sjednuso da založimo. I sad tek opazih koliko je taj pas Bohem inteligentniji od svakog prosječnog pripadnika svoje vrste. Legnuo je dobrih pet metara dalje od nas. Pričin'o se da spava. Zovem ga ne miče se. Žmirka i kao da prkosi. Kad smo svršili jelom — ostavili porciju za nj — zovnem ga još jednom. Tek sad kad je vidio da smo svršili mi došao je pojeo svoju porciju, čisto i mirno, a prazan papir izgužvao i bacio ga niz pećinu. Napio se snega — provaljao se u njemu i sad počima njegova igra. Skakao je po pećinama, valjao se po snijegu, kotrljao kamenje i sve nas je ovako zabavljao do vrha PREŠERNOVE kuće.

Boravili smo ovdje dan i noć. Ostao je gore s nama. On je osjećao da ga nećemo napustiti. I nismo ga. Porcije dobrih alpskih zganaca bila mu je plaća. A moj prijatelj — koji isto voli životinje lično ga je sam hranio. Njegova privrženost — kao neka podređenost nama — bila je za nj kao neki naravni zakon veći i jači od ljubavi prema svojoj vrsti a i prema svojoj ličnoj slobodi. Zavolio nas je — a zavoljeli smo i mi njega. Spremamo se na odlazak. On nas čeka pred kućom. A što sada moj Sultane? Mi idemo kući a ti ostaješ zar ne? Ne možemo zajedno — ti nisi naš! I legnuo je . . . Odosmo . . . Leži na pećini, glava mu je visoko . . . uši strižu a one njegove oči nas prale . . . I kad se spustismo već daleko dolje — još uvijek vidjesmo već sada u daljini, sad već malenu njegovu glavu. Pazi — prije nego li prođe pola sata, on je za nama — prijatelj će . . . I nije se prevario. Okrenusmo se a na visini daleko iza nas valja se netko sa sličnom brzinom. Eto ga. Došao je . . . Mašući repom a očima te svojim tako razoružao da mu nisi mogao reći ni jednu žalnu riječ. Pratio nas je dolje sve do nispona i kad je uistinu vidio da se spremamo na voz, ostavio nas je samo sa jednom riječi oproštaja.

Otkasao je opet u planinu. Obavio je dokraja svoju dužnost.

On bijaše zadovoljan, a bijasmo i mi kojima je on dao dokaz jedne lijepe životne impresije i optimizma. Gledao je on zajedno s nama za vrijeme cijelog našeg zajedničkog borenja sve ono oko nas što se zbivalo jednim zadovoljnim očima. Jest naš dobar Sultanu . . . ti živiš jednim intenzivnim pasjim životom i ti si sretan i ponosan sam sa sobom i sa svime što se oko tebe zbiva. Ti daješ dobar primjer mnogima i mnogima, koji se ubijaju dnevno nekim sitnim problemima, a kraj kojih život tako neosvrćući se na njih prolazi dalje i dalje svojim redovitim tokom — ostavljajući ih sasama s vida.

S. Debeljak

Prodajem pokućstvo

iz tvrde hrastovine, pol ili cijelo sa i bez postelne i i mađonu upitati se u uredništvu lista.

Popravak pregorjelih žarulja

Preuzeo sam glavno zastupstvo »REGENERACIJA« popravak pregorjelih žarulja za Samobor i okolice, te iste preporučam uz najjeftinije cijene.

Ivan Sudžić, urar, Samobor.

Planinarstvo

Naša podružnica posvetila je ove godine osobitu pažnju omiljelom izletištu »Cerinskom viru« kano i najvišem brijegu samoborskog gorja Japetiću (871 m). Iako je uređenje ovih dviju izletničkih točaka bilo skopčano sa znatnim troškovima, odlučila je uprava još u toku ove sezone provesti radove kako bi time privukla još više planinara u naše gore.

Markacije do Cerinskog vira obnovljene su, a tik do slapa postavljen je veliki hrastov stol sa klupama. Izgrađen je novi drveni most. Postavljena je velika orijentaciona tabla. Slap je pojačan dovodom novih izvora. Ovako uređen pruža Cerinski vir izletnicima prekrasno odmaralište usred lijepe prirode.

Od Cerinskog vira vodi markirani put na Japetić na kojem je postavljeno 10 putokaznih ploča. Na zapadnom dijelu visoravni Japetića, otkuda se pruža široki vidik na cijelo žumberačko gorje, pričvršćeni su na jednoj bukvi smjerokazi, koji označuju pojedine predjele lijepog žumberačkog gorja.

Na najvišoj točki Japetića izgrađen je na jednoj prastaraj bukvi, u visini od 12 metara »vidikovac« za 5 osoba. Iako je Japetić najveći vrh samoborskog gorja bio je pogled s njega dosta skućen uslijed jednog dijela šume. Sa novo sagrađenog vidikovca pruža se svestrano prekrasni pogled na cjelokupno samoborsko gorje, te Jasuku i njenu okolicu. Za lakšu orijentaciju pričvršćeni su na vidikovcu smjerokazi sa naznakom pojedinih predjela. Svečana predaja novosagrađene piramide u promet uslijediti će tokom idućeg mjeseca, kojom prilikom će se u Lipovačkom domu prirediti planinarska zabava. Točan dan objavit će se naknadno.

U skupnom ženskom ležištu Lipovačkog doma kao i u posebnim spavaćim sobama izmjenjene su dosadanje strunjače sa novim (Federmadrace) te je time udovoljeno planinarima, kojima su dosadanje strunjače bile pretvrde. Cijeli posao izvršio je marni član Francek Lojen »besplatno.« Odbor se agilnom članu najtoplije zahvaljuje. Markaciju na Japetiću proveo je učitelj iz Smerovišća g. Rubiša sa svojim sinovima a izim toga izradio je ukusno orijentacione ploče na Cerinskom Viru i Japetiću. Odbor se g. učitelju za taj lijepi planinarski rad najljepše zahvaljuje.

»Samoborski List« izlazi svakog 1 i 15 u mjesecu. — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25 D. Inozemstvo 50 D. Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica broj 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Oglase prima uprava prema cjeniku. Za oglase, koji se više puta vrću, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju. Tisk Samoborske tiskare Slavko Šek.

ZAHVALA

Povođen sam u naše dobre i osobe-ravne uspruge, majke, baka, unuka i t. d.

Katarina Bradović

Zahvaljujem ovima svojoj rodbini, prijateljima i znancima, koji su nam samoborsku podružnicu opretili sa vječnim poštom, uslijed čega vijenica i cvijećem kao i ovim listom koji su nam izrazili emocije ili planove osjećaja.

Zahvaljujem naposl g. dr. Augustu na pomoći, Vojno-veteranskom društvu, bratovština sv. Petra i Jakoba koji su se po- ušljednjeg pokušaja upredali i ovim osjećajima koji su nam na pomoći bili.

Vjekoslav Bradović